

רוברט וייטהיל-בשן ריצ'רד ניקסון משתחל בארוכה

ריצ'רד ניקסון מגיע לבית שלנו בתחפושת של סנטה קלאוס

פּרֶסוֹת הָאֵלִים מְרַשְׁוֹת בַּגַּג
כִּי רִיצ'רֵד נִיקְסוֹן מִשְׁתַּחֲל בְּאַרְבֵּה
זָקֵן מִפּוֹלִיאֶסְטֵר, חֲלִיפָה שְׁחֵרָה
סוֹקֵר אֶת עוֹלָמוֹ בְּעֵין שֶׁל חֲתוּל
עוֹנֵד יוֹמָם וְלַיְלָה עֲנִיבָה דָקָה

הַסַּנְטָה הַנִּיקְסוֹנִי מְרַפֵּד בְּכֵר,
מִגִּיעַ לְמִטְבַּח, מִכְנִיס לְתוֹךְ שִׁקִּית
אֶת הַסְכוּ"ם שֶׁל סְבֵתָא – כֶּסֶף – דֵּי עֵתִיק,
רוֹאֶה עַל הַדֶּלֶפֶק פִּתְקָה "לְטְרִיקוֹ דִּיק":
"בְּרוּךְ הַבָּא, מֵתֵר לְבַלַּע פֶּת שְׁלֵמָה."

הוּא מְתִישֵׁב, בּוֹכָה, אוֹכֵל רַק אֶת עֲצָמוֹ,
כְּשֶׁפֶט אֲשֶׁתוֹ סְגוּרָה בְּבֵית הַלְבָן,
שׁוֹתֶקֶת, פֶּן יִהְיֶה סְקַנְדָּל, טוֹוֶה מְנוֹס
(לוֹ רַק יְכַלֶּה לְחַלֵּם) לְקֻטֵּב הַצְּפוֹנִי,
מוֹנָה אֶת כָּל יְמִיָּה, פוֹךְ מֵהַכְּרִית.

התמודדות ראשונה עם הדיכאון, קיץ של 1969

1.

הגענו לירח: מי יחתך את הגבינה?
יתוש על מטתי; אני, שנתי נודדת, ר־
חמוש מחבט זכוכים — ומה אני עושה פה? למה
לי חיים?

2.

תצלום של ר"ר קינג תלוי בסלון,
אותו קניתי בחנות פתוחה רק ללכנים.
והוא אמר: יש לי חלום.
גם לי היה, אני חושב.
אני נכנס להבחן, אך באחור ואף עירם — לא מקורי.
האלוהים בלי ותק, פונה אלי, אומר: אתה רמאי.
ומה עם אהבה?
כותרת מחזמר. תשאל את הקירות.
והרצפה שלי שחרה כמו תחתית היים,
ולא חושפת כתמים.